

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
19:17	18:46	17:48	תל אביב
19:21	18:50	17:46	ירושלים
19:15	18:45	17:46	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

מצוות הסוכה

בני ישראל צעדו להם במדבר, 40 שנה. עם שלם, 600,000 גברים ומשפחותיהם, נדדו בין 48 תחנות לאורך 40 שנה. היה להם רק אוהל מתנופף ברוח, לא היתה להם הכנסה קבועה, בוודאי שלא נכסים. הכל היה עראי, שברירי, נטול כל ביסוס של קבע. אחרי 40 שנות נדודים במדבר הצחית, הם מגיעים לארץ המובטחת, ואז כל יהודי מקבל בית מלא בכל טוב, חלקת אדמה בה הוא מגדל גידולים משכרים, לפתע נוחת על היהודי עושר מופלג...

כאן על היהודי להיזהר ולהישמר, לבל יחשוב שהדבר מובן מאליו. שלא ירהר ולו לרגע שכל הנכסים שקיבל, הבית שבנה, האוצרות שבמרתפיו, האילנות שלו הכורעים תחת הפירות העסיסיים – כל אלה הם נכסיו האישיים, הפרטיים, משלו ומיכולתו. לפיכך, אחת בשנה, למשך שבוע ימים, מצווים אנו לצאת אל הסוכה. לחוש שוב את העראי, להרגיש בשנית את תחושת הנדודים, לחיות שוב תחת השמש הקופחת, בין מחיצות ערטילאיות ומתנופפות...

ואז – אז ייזכר היהודי, שכל האוצרות בהם זכה, אינם משלו, הוא קיבל אותם במתנה. אז ישוב ויתעורר כי לא מוכחו ומעוצמתו זכה בחיל הזה. הבית, הנכסים, האוצרות, הטוב הממלא את חייו – את הכל הוא מקבל במתנה מבורא עולם, מתנת אהבה מאבא. וכשנקודה זו תתחדד בלבו – אז יפרוץ פיו ולבבו בשירת הודאה נרגשת לאבא שבשמים, לבו יימלא רגשות גיל ותודה למי שנתן לו את כל המתנות הללו...

מצוות הסוכה נועדה אפוא, 'למען יידעו דורותיכם'. כדי שלדורי דורות, יהודים יזכרו שכל מה שבידיהם, כל האוצרות והנכסים שלהם, הכל מגיע מבורא עולם. אז יתורן ליבם בשירה והודאה, הם יודו בשמחה על כל מה שזכו בו! (הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש ה"שיבת המוסדות"

מילה טובה

כמה חשובה מילה אחת טובה לחבר שבכוחה לעזור יותר מכל דבר אחר

השראת השכינה גדולה בבית. אדם מהדר במצוות, צריך שיזהר שלא יהיה גם על חשבון החבר, שלא יסבלו מזה חבריו ואנשי ביתו. מילה טובה לחבר כמה היא מועילה.

והוא מקבל כל האדם בסבר פנים יפות, מלמד שאם נתן אדם לחברו כל מתנות בעולם, ופניו כבושות בארץ, לא עשה כלום. כמאמרם ז"ל ולבן שיניים מחלב – גדול המלבין שיניים לחברו יותר ממשקהו חלב. אבל המעודד את חברו ומשמח את חברו, אפילו לא נתן לו כלום, כאילו נתן לו כל מתנות שבעולם.

יש מעשה מעניין במדרש, על שלמה המלך ע"ה, שמראה לנו כמה חשוב העד' והחיזוק, האהבה והרעיונות לחבר, כמה זה מוסיף אפילו לגדול שבגדולים.

במדרש משלי: "טוב ארוחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו". אמר ר' לוי כנגד מי אמר שלמה פסוק זה, כנגד שני בני אדם שפגעוהו בשעה שירד ממלכותו והיה מחזר על הפתחים בשביל פרנסה, פגעו בו שני בני אדם שהיו מכירין אותו, בא אחד מהם נשתטח לפניו, ואמר לו אדוני המלך אם רצונך לגלג עמי היום, מיד הלך עמו, והעלהו לעלייה וזבח שור, והביאו לפניו מטעמים רבים, והתחיל משמיע לו דברי מלכותו, ואמר לו זכור אתה שעשית כך וכך ביום פלוני כשהיית מלך, מיד כיון שהזכיר לו ימי מלכותו, התחיל בוכה וגועה, וכן כל אותה הסעודה עד שעמד משם שבע מבכייתו, למחר פגע בו חברו, התחיל משתטח לפניו, ואמר לו אדוני המלך רצונך שתגלג עמי היום, א"ל שמא אתה מבקש לעשות לי כשם שעשה חבריך אתמול, א"ל אדוני המלך איש עני אני, אלא אם רצונך לגלג עמי היום במעט ירק שיש לי, באותה שעה הלך לביתו רחץ לו ידיו ורגליו, והביא לו מעט ירק, והתחיל אותו האיש מנחמו, ואמר לו אדוני המלך שבועה נשבע הקדוש ברוך הוא לאביך שאינו פוסק מלזכר מזרעו, שנאמר נשבע ה' לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטןך אשית לכסא לך, אלא כך הוא דרכו של הקדוש ברוך הוא מוכיח וחוזר ומוכיח, שנאמר כי את אשר יאהב ה' יוכיח וכאב את בן ירצה, אבל הקדוש ברוך הוא מחזירך למלכותך, כיון ששמע שלמה כך מיד נתקרה דעתו עליו, ושמח מאותה סעודה של ירק, ועמד משם שבע. אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' אבון בר בנימין בשם ר' יוסי בן זמרא כיון שחזר שלמה למלכותו כתב בחכמתו טוב ארוחת ירק ואהבה שם, שאכלתי אצל העני, משור אבוס ושנאה בו שהאכילני אותו עשיר שהזכירני צעיר. כמה חשובה מילה טובה. שבת שלום!

מ עשה ביהודי צדיק, היו לו תפילין בירושה מהרבי מרוז'ין זיע"א, תפילין יקרות מאד, וחביבות עליו עד אין סוף. והנה הגיע חג הסוכות ואותו יהודי עוד לא היו לו ארבעת המינים, אמר הצדיק, מצות תפילין אוכל לקיים בתפילין פשוטות יותר, אבל ארבעת המינים אין לי, הלך ומכר את התפילין היקרות וקנה ארבעת המינים מהודרים. אשתו שמעה שמכר את התפילין ציפתה שביא מעט כסף לצרכי החג, הילדים רעבים והבית ריק. ראתה את האתרוג שקנה ופסלה אותו! ראה אותו צדיק כך התחיל לרקוד בבית בשמחה, חמת האשה שככה מיד, היא חשבה לעצמה, מה עשיתי בטח נשתבשה דעתו רח"ל. שאלה אותו מה אתה שמח? אמר לה הקב"ה אמר לי להניח תפילין, והקב"ה אמר לי לקחת ארבעת המינים פרי עץ הדר, והוא יתברך אמר לי לא לכעוס, ועכשיו באה מצוה זו לידי ולא אקיימנה בשמחה?!

באותו לילה התגלה לו אביו בחלום ואמר לו, גדול המעשה האחרון מן הראשון, מה שלא כעסת ושמתת ברצון ה' יתברך גדול מהמעשה הראשון שהקרבת את התפילין היקרות שלך, בשביל קיום המצוה. מה זה עבד ה' הידרתי במצוה מכרתי את התפילין הכי יקרות לי, ובסוף אין לי כלום, ובכל זאת הוא לא כועס, כי זו מצות ה'! זו מצות ה'!

עוד מעשה ביהודי אחד שהיה מדקדק מאד באפיית מצות, היה זורע חיטים וברעדה היה קוצר אותם לשם מצוה, ובזהירות שלא ירטב. כל עבודת ה' הטהורה והאפיייה הוא עושה בדקדוק רב ובזהירות מופלגה. לא די בכך, אלא שהיה לוקח כל החטים העודפות ועושה מהם מצות לעניים, והיה מחלק לעניים מצות קמחא דפסחא חינם אין כסף. והנה שנה אחת הגיע עני אחד לקבל את מתנתו, והוא לא היה בבית נתנה האשה בטעות לעני את המצות המיוחדות שאפה בעל הבית לעצמו. והנה הוא חזר הביתה ונודע לו מה שהיה, הבליג ולא כעס, הבליג ולא הצטער, אלא אמר הקב"ה רוצה שהשנה נערוך את הסדר במצות פשוטות, רצונו הוא קובע ואין לנו שום שאלות והרהורים. כנראה שלאותו עני הגיע מצות מהודרות... בגלל מצוה גדולה אני יכעס?! לא! זה עבודת ה' באמת.

והנה לימים הזדמן לאותו מקום הבעש"ט הקדוש עם תלמידיו, ואותו בעל אכסניה כבר לא היה שם, אלא מכר את האכסניה לאחר, והתפלל שם מנחה וראו שהוא האריך בתפילת המנחה באריכות גדולה שלא ראו זמן רב. לאחר התפילה הוא קרא לבעל האכסניה ושאל אותו, מה המעשה המיוחד שעשית פה שיש כאן אורות גדולים כ"כ, השראת השכינה גדולה שלא יכולתי להפסיק את התפילה. אמר לו, לא בשלי הדבר אלא בעל האכסניה הקודם צדיק גדול היה, וסיפר לו את כל הדבר. אמר לו המעשה הזה גרם

מתוך דרשתו השבועית של הר"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בשיבת אור דוד

ההקדשה השבועית

הצנים הם אנוש לתקיים
אלפי נפשות יאור הפרשה
להצלתהם או לע"פ יקרובם?
התקשרו עכשיו: 05-04-205-205

לחובלתו
אסף בן חיה
רושין בן דויה
אלעד בן ענה
אלדד בן יודנה

לעילוי נשמות
שלמה בן ג'ון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

לשימור
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייזה בת חוה

לשיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

גודה לך ונספר תהילתך

לחשבוננו במלואו. "הרי שלחתי אליך מיד למחרת מכתב תודה", אמר האיש, שמא לא הגיע אליך המכתב? הרי לפי חשבוננו כבר היית צריך לקבל את המכתב לפני כמה וכמה ימים?

אכן קיבלתי את מכתבך הנעים, משיב הגביר, כולל הציורים המתוקים של הקינדערלאך שיחיו, אך דא עקא, ודווקא משום כך שואל אני, כי משום מה לא מופיע במכתב הברכה כי אם סכום של 3000\$ בלבד, ואני הפקדתי החודש הזה 6000\$.

אה! נזכר האיש בטעותו, הרי שלושת אלפים מגיעים זה כבר כמה שנים טובות במסלול החודשי הקבוע, לא חשבתי שיש צורך לברך ולהודות גם עליהם, לכן שלחתי את מכתב התודה בעיקר על התוספת שהוספת החודש בלבד.

אדם מקבל מהשם יתברך מידי יום ביומו את כל צרכיו, חיים ומזון, בריאות וביגוד וכו' וכו', "שעשה לי כל צרכי". אך משום מה נדמה לו שהכל מגיע לו, הרי זו כבר תמיכה קבועה המגיעה אוטומטית מידי יום ביומו. ורק כשמקבל איזו מתנה מיוחדת, בזמני שמחה וכדומה, אז הוא נזכר שיש להודות לו יתברך על המתנה הייחודית ואינו נותן אל ליבו שבאמת הוא חייב הרבה אלפי תודות על כל יום ויום מימי חייו ומזונותיו, ובכל מה שזכה להגיע עד הלום.

עלינו לדעת שיש לקבל פני המלך ולכוון את ליבנו לאבינו שבשמים מידי יום ביומו, כאשר אומרים אנו בנוסח ברכת ההודאה שבשמונה עשרה ג' פעמים בכל יום: "גודה לך ונספר תהילתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהריים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קיונו לך".

אלפים דולרים טבין ותקילין.

מיד למחרת ההפקדה, ישבו אבי המשפחה ואשתו וכתבו מכתב תודה מיוחד על השלושת אלפים דולר שנשלחו להחלפת הריהוט, והודו לגביר ולאשתו מקרב לב על טוב לבם, ועל שנתנו דעתם להבחין במה צריך לשפר ולהיטיב. הם אף ציינו שבכוונתם לגשת מיד להחלפת הריהוט המדובר כראוי, לשמחת לב הילדים שיחיו, שאף הם הוסיפו כמה ציורים נחמדים כאות תודה והוקרה.

משהגיע המכתב לידיו של הגביר, התפלא מאוד, הרי הוא הפקיד סך של ששת אלפים, מדוע מופיעה ברכת התודה רק על סכום של שלושת אלפים דולר? הוא חשש שמא ארעה כאן טעות או תקלה בהעברת ההמחאה הבנקאית, כי הבנקאי בפלורידה שהיה מטפל קבוע בחשבונותיו היה רגיל להפקיד מידי חודש רק שלושת אלפים דולר בלבד. אך בירור קצר אצל פקיד הבנק העלה שהכל הופקד כחוק על הצד הטוב ביותר, בסכום של ששת אלפים כבקשתו. הפקיד המסור אף הוסיף וציין שהוא בירר גם בסניף הבנק בירושלים, בו מתנהל חשבון המשפחה המדוברת, וגם שם ציינו שהסכום במלואו הופקד בחשבון.

פליאתו של הגביר גדלה והלכה. מה קרה כאן? להיכן הלך הכסף? שמא ידיהם של מנהלי קופת הצדקה בדבר? אולי סברו הם שזו תמיכה גדולה מדי בשביל משפחה זו, ויש להעביר את האחוזים הנותרים לידיהם? תהה הגביר. הרי כבר יצא שם סכום כקופה נאמנה ביותר ומסודרת ואחראית בכל פרוטה ופרוטה, ולא היו עושים דבר שכזה בלא לתאם עימו מקודם. הוא יצר אפוא מיידית קשר טלפוני עם ידידו אבי המשפחה בירושלים, ושאלו מה קרה עם שלושת האלפים הנותרים שהפקיד בחשבון.

האיש נענה בשמחה ואהדה רבה לטלפון, ולפשר שאלתו של הגביר לא הבין את תמיהתו וחששותיו, הלא כל הסכום של ששת אלפי הדולרים הגיע אכן

אחת מקופות הצדקה שבירושלים עיר הקודש, הצליחה לסדר מסגרת תמיכה מאחד הנדיבים הגדולים של הקופה, עבור משפחה מכובדת בירושלים. אבי המשפחה מקבל מידי חודש בחדשו, בהסכם "יששכר זבולון" הנודע, תמיכה מכובדת בסך של שלושת אלפים דולר, המופקדים ישירות לחשבון הבנק שלו. אותו נגיד, שהוא אחד מיהודיה העשירים של קליפורניה, ומתגורר בלוס אנג'לס, ביקש מאנשי הקופה למצוא עבורו תלמיד חכם נכבד שיוכל לערוך עמו ההסכם הנרצה, והם תיאמו בין השניים, ולאחר שהגיע הנדיב לארץ הקודש, ערך היכרות עם המשפחה מקרוב, עקב אחר מצב ביתם משפחתם ופרנסתם ומצאו חן בעיניו, חתם עמם ההסכם. וכך מדי חודש בחודשו מפקיד העשיר שלושת אלפים דולר, לשמחת שני הצדדים.

ברבות הימים נוצר ביניהם קשר קרוב ואהוב, היחסים הטובים ביניהם התהדקו והתחזקו. העשיר מצידו מעריך מאוד את התלמיד חכם הירושלמי ומשפחתו, שהם אנשים מאוד מיוחדים ונעלים, וגם הם מצידם מכירים לו טובה. לקראת החגים הם שולחים לו תדיר מכתב ברכת החג, וכדומה. כאשר הוא מגיע לפעמים לארץ הקודש, הוא תמיד משתדל לבוא אצלם לביקור, שכבר הפך עם השנים למסורת של ביקור חגיגי. גם הילדים שהינם מאוד מחונכים ובעלי דרך ארץ, כבר הספיקו להכיר את 'הדוד' הטוב מאמריקה, שמביא להם תמיד מתנות.

לא מזמן באו הנגיד ואשתו לביקור קצר בארץ הקודש, וכמובן לא פסחו על ארוחת הערב החגיגית והשמחה שבבית המשפחה הירושלמית, מסלתה ומשמנה של בני קרתא דשופריא. בהיותם בביתם, ערכו הנגיד ואשתו סיור קצר בחדרי הבית, והגבירה ציינה על כמה רהיטים שבבית שלפי דעתה הם כבר ישנים ובלויים ואינם מתאימים למשפחה חשובה כמותם. על אתר הבטיח הנדיב הנכבד לשלוח להם בחודש הבא סכום כפול כדי שיחליפו את הרהיטים.

ואכן עמד האיש בדיבורו, ובחודש הבא הפקיד בחשבון הבנק של המשפחה סך כפול מהתמיכה החודשית הרגילה, כך שנצברו בידם יחדיו ששת

"להיכן הלך הכסף? שמא ידיהם של מנהלי קופת הצדקה בדבר? אולי ספרו שזו תמיכה גדולה מזדי?..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'ישיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריתכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

הייגו עכשיו: 03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

פינת ההלכה הרב יגון חורי

הלכות חול המועד

יט. בגדי קטנים מפני שדרכם להתלכלך תמיד, מותר לכבסם (עד גיל שהם צריכים לזה, והדבר תלוי בכל ילד לפי צרכיו), מכל מקום אם מכבסם בידים, לא יכבסם אלא אחד אחד מה שנחוץ ביותר. אבל כשמכבס בגדים וחיתולים של פעוטות הרכים שצריכים להרבה מהם בכל שעה, מותר לכבסם אפילו כמה בבת אחת. (ילקו"י עמ' תכט)

כ. מותר לכבס בגדים של ילדים קטנים בחול המועד במכונת כביסה יחד עם החיתולים של התינוקות, כל שהכביסה נעשית לצורך המועד. אבל שלא לצורך המועד אין להקל, אף על פי שהכל נעשה בבת אחת עם החיתולים. ובגדי גדולים אין לצרפם לבגדי הקטנים והפעוטות ולכבסם במכונת הכביסה. (ילקו"י עמ' תתל)

כא. כתם שנפל בחול המועד על בגדו ונתלכלך, מותר לנקות מקום הכתם אף בחומרי ניקוי, שלא אסרו אלא כיבוס הבגד כולו כאחד. (ילקו"י עמ' תתלח)

כב. פועל שעובד באופן קבוע אצל בית חרושת מסויים, ואם יתחמק מלעבוד בחול המועד קיים חשש שיפטרוהו, מותר לו להמשיך לעבוד בחול המועד, כל שאינו יכול לקבל חופשה על חשבון החופש השנתי המגיע לו, שמכיון שיש לחוש שיאבד כל פרנסתו על ידי כך, חשוב ודאי כדבר האבד.

כג. כל סחורה אסורה בחול המועד בין לקנות בין למכור, כל שאינה לצורך המועד. ואם יש לו סחורה שאם לא ימכרנה בחול המועד אפשר שיפסיד מהקרן מותר למכרה, אבל אם לא יפסיד רק מהריוח אסור למכרה. וכל זה במי שמופלג בעשירות, ובזמנינו חשוב הכל כדי חייו, וכן אם ימכרנה בחול המועד יהיו לו מעות בריוח ויוציא יותר לשמחת המועד, מותר למכור אבל אם הוא עשיר ויכול להוציא לשמחת יום טוב כרצונו, אלא שאין בדעתו לבזבז כל כך, אין להתיר לו למכור סחורה כדי שיוציא יותר לשמחת החג. (ילקו"י עמ' תתצא)

כד. יש אומרים שמי שצריך לקנות איזה חפץ לצורך המועד אסור להוסיף ולקנות ממין זה שלא לצורך המועד, אף על פי שקונה את כולם בבת אחת. אך אם דרכו בכל ימות השנה שאינו הולך לחנות בכל שבוע, אלא קונה פעם בחודש את הכמות שנצרכת לו לחודש, יש להקל. וכן מותר לקנות בריוח לצורך המועד ואם יוותר לאחר המועד אין בכך כלום. וכן אם יחילו לו מהמחיר אם יקנה עתה בבת אחת את כולם, מותר לקנות כולם במועד. (ילקו"י עמ' תתצב)

הלכות שמחת תורה

א. כל מי שמרבה לשמוח בשמחת התורה, בריקוד ובמחזיאות כפיים, הרי זה משובח, ואמרו במדרש, ודוד מכרכר בכל עוז לפני ה', מהו בכל עוז, בכל כח, ומהו מכרכר, שהיה מוחה כפיו, כף ימין על כף השמאל, ואמר כירי רם (אדוני רם), והיה מכויץ להגביר הימין שהוא רומז על מדת החסד, על השמאל שהוא רומז על מדת גבורה, ולהגביר מדת רחמים על הדין. ומכאן סמך לשמחת התורה. (חזו"ע עמ' תסב)

ב. כתב הרמב"ם (פ"ח מהל' לולב הלכה טו), השמחה שישמח האדם בעשיית המצות ובאהבת השם יתברך שצוה עליהן, עבודה גדולה היא, ומעבודת השם היא, וכל המונע עצמו משמחה זו ראוי הוא להפרע ממנו, שנאמר בקללות, תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב וכו'. וכל המגיס דעתו וחולק כבוד לעצמו ומתכבד בעיניו במקומות אלו בהמנעו משמחה של מצוה זו, הוא חוטא ושוטה, ועל זה הזהיר שלמה ואמר (משלי כה כו), אל תתהדר לפני מלך. ואדרבה כל המשפיל עצמו ומיקל גופו במקומות אלו הוא הגדול והמכובד העובד מאהבה. וכן אמר דוד מלך ישראל (שמואל ב' ו, כב), ונקלותי עוד מזאת והייתי שפל בעיני, ואין הגדולה והכבוד אלא לשמוח לפני ה' בשמחה של מצוה, שנאמר והמלך דוד מפוז ומכרכר לפני ה'. (חזו"ע עמ' תסד)

ג. כתב עוד הרמב"ם (פ"ו מהל' יו"ט ה"ז יז-יח), חייב אדם להיות שמח וטוב לב הוא ובניו ואשתו וכל הנלוים אליו במועדי ישראל, שנאמר ושמחת בחגך, וכשהוא אוכל ושותה חייב להאכיל גם לגר ליתום ולאלמנה עם שאר העניים האומללים. אבל מי שנועל דלתות חצרו ואוכל ושותה הוא ואשתו ובניו, ואינו מאכיל ומשקה לעניים ולמרי נפש, אין זו שמחת מצוה של החג, אלא שמחת כריסו. (חזו"ע עמ' תסה)

ד. כשעושים ההקפות עם ספרי התורה בשמחת תורה, וממשיכים שעה ארוכה בשירים ותשבחות, מותר לזקנים וכן לחולים הסובלים מחולשת רגליהם לישב בין הקפה להקפה, ודי שיעמדו לכבוד הס"ת בעת ההקפה בלבד, וכן בעת שמחזירים את ספרי התורה להיכל. והבריאים על עמדם יעמדו עד שיחזירו את הספר תורה להיכל. (שם)

ה. לא יקדש ולא יאכל בליל שמיני עצרת עד שתחשך ויצאו ג' כוכבים, כי אם יקדש ויאכל מבעוד יום, יצטרך לאכול בסוכה. (חזו"ע עמ' תסט)

א. ראוי לכבד את ימי חול המועד בכסות נקיה. ולכן נכון שלא ילבש בו בגדי חול, אלא בגדי שבת ויום טוב, או פחותים מהם, אך שיהיה ניכר שהם בגדים טובים לכבוד קדושת היום. ופועל (באופן שמותר לו לעבוד בחול המועד) פשוט שאינו צריך ללבוש בגדי חג בשעת העבודה, אך ישתדל ללבוש בגדים נקיים כפי יכולתו.

ב. נכון להניח מפה על השלחן כל ימי חול המועד, כמו ביום טוב. וגם יעשה בהם סעודה מכובדת יותר עם בני המשפחה, בשלחן ערוך בכל מטעמים, וישירו ויודו להשם יתברך, ולא תהיה הסעודה כסעודת חול. (ילקוט יוסף עמ' תשלד)

ג. אמרו רבותינו ז"ל, כל מזונותיו של אדם קצובין לו בראש השנה, חוץ מהוצאות שבתות וימים טובים, וחולו של מועד בכלל. (ילקו"י עמ' תשלז)

ד. מצות עשה מן התורה לשמוח בכל יום ויום מימי חול המועד, באכילת בשר [בהמה] ושתיית יין, ולשמח את הנשים בבגדי צבעוניים ותכשיטים. ולכן מצוה לקנות מערב החג תכשיטים ובגדי חג צנועים ונאים לשמח בהם את אשתו, שזהו מכלל שמחת יום טוב. וכן מצוה מן התורה לשמח בכל יום את בניו ובני ביתו, בדבר הראוי להם, כגון במיני מתיקה ומשחקים. (ילקו"י עמ' תשלט)

ה. מצוה להרבות בימי חול המועד בלימוד התורה. כי פקודי ה' ישרים משמח לב. (חזון עובדיה עמ' קסה)

ו. מותר לנסוע ברכב בחול המועד לצורך טיול, או אפילו סתם נסיעה לחנם. (ילקו"י עמ' תשסב)

ז. מותר לבלש בחול המועד עבור גויים. וכן עבור בעלי חיים.

ח. בחול המועד אסור לגלח, אחד ראשו ואחד כל שיער שבו, ואפילו אם לא גילח בערב יום טוב. (ילקו"י עמ' תשע)

ט. איסור תספורת שער הראש ישנו באשה כמו באיש, אך סידור הגבות ושאר השער שבגוף יש להתיר לאשה לגלחו בחול המועד. (ילקו"י תשעו)

י. אם אמרו לו שעל ידי מניעת התגלחת יפטר והוהו מעבודתו, מותר לגלח בחול המועד, כיון שיש בזה הפסד גדול. (ילקו"י עמ' תשעז)

יא. נטילת השפם מותרת בחול המועד אף על פי שאינו מעכב האכילה, ואף על פי שאינו אסטינס. (ילקו"י עמ' תשעה)

יב. גם אם חל מילה בזמנה בחול המועד, אין לאבי הבן או המוהל או הסנדק להסתפר ולהתגלח בחול המועד. וכן מי שנבחר בחול המועד לשמש כחתן תורה בשמחת תורה, אין להקל לו להסתפר לכבוד המצוה. (ילקו"י עמ' תשצז)

יג. מותר לגזוז צפורניו בחול המועד אפילו במספרים, בין צפרני ידיו בין צפרני רגליו. ומנהג בני אשכנז להחמיר בזה, אלא אם כן נטל בערב צפרנים מערב החג, או שרוצה לגזוז צפורניו בערב שבת למי שרגיל ליטול צפורניו בכל ערב שבת, או למניעת חציצה בנטילת ידיים או לצורך רפואה. (ילקו"י תשצט)

יד. בחול המועד מותר לעשות כל מלאכה לצורך רפואה אפילו לחולה שאין בו סכנה. (ילקו"י עמ' תתא)

טו. אסור לכבס בגדים בחול המועד, אפילו לצורך המועד. והטעם הוא, פן לא יכבס בגדיו לפני החג ויכנס לרגל כשהוא מנוול בבגדיו.

טז. בזמנינו שיש הרבה הנהגים להחליף הבגדים הלבנים הסמוכים לבשר, כמעט מדי יום ביומו, מפני שמתלכלכים תמיד על ידי זיעה, ובפרט במקומות החמים, ונתכבסו קודם המועד, ואין לו בגדים אחרים בחול המועד להחליפם, במקום צורך מותר לכבסם במכונת כביסה במועד. (ילקו"י עמ' תתטו)

יז. מותר לכבס מגבות שמנגבים בהם ידיים ומתלכלכים תמיד, וכן מגבות רחיצה. ובפרט במגבות ידיים שבני הבית רבים ורגילים להחליף אותם הרבה. (ילקו"י עמ' תתכב)

יח. בגד שאם לא יכבסוהו יתעפש או יתקלקל מותר לכבסו בחול המועד, ואף על פי שאינו נצרך לו במועד. אכן בדרך כלל די בהשריה במים וסחיטה, ואין צורך בכיבוס ממש. ואם די לו בניקוי מקומי, נכון שיעשה רק ניקוי מקומי, או שיתפק בשרייה במים ויבוש. (ילקו"י עמ' תתכז)

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

טלפון לחזאי

וזנה אחרי אלהי נכר הארץ אשר בא שמה בקרבנו, ועזבני והִפַּר את בריתי אשר כָּנַתִּי אתוֹ" ה' אומר למשה שהעם הזה יתערבב עם גויות, ויקרעו את החוזה שביני לבינם, וזה מה שקרה בשואה, רק בגרמניה היתה התבוללות של ששים אחוז מהיהודים, ומשם קם הצורך הנאצי היטלר (ימח שמו וזכרו).

ומה יקרה שעם ישראל יעזבו אותי, אומר אלקים מי שעוזב אותי גם אני עוזב אותו, "וחרה אפי בו ביום ההוא ועזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל, (יאכלו אותכם) ומצאוהו רעות רבות וצרות. ואמר (הכופר) ביום ההוא, הלא על כי אין אלקי בקרבי, מצאוני הרעות האלה", אלקים כותב בתורה גם מה יגיד הכופר, איפה היה אלקים בשואה? אדם לא יכול לשאול איפה היה אלקים, אם הוא לא מאמין שיש אלקים, כי אם אין אלקים אין לך למי לשלוח את המכתב, ואין למי להגיש את השאלה, ואלקים כותב מראש אם אתם עוזבים אותי, אני עוזב אותכם!

"ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא, על כל הרעה אשר עשה, כי פנה אל אלהים אחרים". איזה חזיון! מי יכול לתת חזיון כזה!

גם המילה "השואה" רמוזה בקטע הזה בכפולות של שבע. בפסוק ט"ז באות ה' של המילה משה, אם נספור 49 אותיות, באות החמישים נגלה את האות ש', ומשם 49 אותיות ובאות החמישים נגלה את האות ו' וכן על זה הדרך את האות א' ואת אות ה', וביחד נקבל את המילה השואה. אלקים התייחס לאירוע הזה וקרא לו בשמו, כמו שקוראים לו היום בזמננו. מדהים!

לפעמים ילד נוסע עם אביו ברכב, ואבא שלו שומע חדשות, והחזאי התורן אומר "ביום ששי ושבת יהיה גשום", והילד הקטן שואל בתמימות את אביו "אבא, החזאי הזה הוא נביא, איך הוא אומר שבשבת ירד גשם, והרי אנחנו רק ביום חמישי". ובאמת האם החזאי הוא נביא, בודאי שלא, אז מהיכן הוא יודע מה יקרה בשבת. אלא זה לא שייך לנבואה, אלא חיזוי מזג האוויר זה לימוד שלומדים באוניברסיטה, יש חוקים בטבע יש מהירות לרוח ולעננים, יש כלים שידועים למדוד ולעשות חשבון ולפי זה יודעים.

אבל אם נתקשר לחזאי ונשאל מה הולך להיות מזג האוויר בעוד חודש או חודשיים, האם יהיה חם גשום או בהיר. כאן הוא לא יכול לענות לי כי הוא מוגבל, משום שחוקי הטבע יכולים לומר לי את הצפי לעשרה ימים בערך, אבל יותר מזה אין מידע.

אומר אלקים תקשיבו טוב! איך תדעו שאני קיים. אני אכניס לכם את כל ההסטוריה של העם היהודי בתוך התורה שלי, ואם אני אתן בתורה שלי חזיון, מה הולך לקרות במשך ששת אלפים שנה עד סוף כל הדורות, ששום בשר ודם לא יוכל לומר לך מה יקרה בעוד חודש, ואם אני אומר לך מה יקרה במשך ששת אלפים שנה, סימן שאני כאן הבעל הבית! הקדוש ברוך הוא הצפין מראש, את כל האירועים בעולם בתוך התורה מראש ומקדם, שהכל גלוי וידוע לפניו!

ניקח לדוגמא את השואה, הרבה אנשים שואלים איך יתכן שקרתה כזו טרגדיה בעם היהודי, איפה היה אלקים.

מי שיסתכל בפרשת וילך (דברים לא, טז-יח) יראה במפורש איך אלקים מתאר את השואה, "ויאמר ה' אל משה, הנך שוכב עם אבותיך, וקם העם הזה

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

"המשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים נכונבים לעולם ועד"

(דניאל פרק י"ב פסוק ה')

ערוץ הלוויין דר וסוחרת . לוויין יוטלסאט 7A . תדר 12529 . S.R . 01480 H .

יצחק יוסף שליט"א
מרן הרש"ל"צ הרב
בכל מוצאי שבת
בשעה 21:30

דניאל זר שליט"א
בכל יום רביעי
בשעה 22:00

אייל עמרמי שליט"א
בכל יום שני
בשעה 19:30

בניהו שמואלי שליט"א
בכל יום ראשון
בשעה 21:00

יא'אור גלזר שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 22:15

ראובן אלבו שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 21:00

ניתן לצפות בדרשתו השבועית של הרב"ג דניאל זר שליט"א באתרנו Rabenu.com